

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Βουλγαρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

ά.α.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Η άμεση εκτέλεση βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 διέπεται από το άρθρο 622α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

«Άρθρο 622α (νέο, Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος 50/2015): (1) Απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εκτελεστή χωρίς να χρειάζεται διαταγή εκτέλεσης.

(2) Ο δικαστικός επιμελητής προβαίνει στην εκτέλεση, έπειτα από αίτηση του ενδιαφερόμενου διαδίκου, βάσει αντιγράφου της απόφασης του άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει θεωρηθεί από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, και βεβαίωσης η οποία έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

(3) Όταν ο επιμελητής διαπιστώνει ότι το μέτρο ή η διαταγή δεν μπορεί να εκτελεστεί υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα ούτε σύμφωνα μ' αυτόν, διατάζει άλλη μορφή εκτέλεσης.

(4) Απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατάζει ασφαλιστικό και συντηρητικό μέτρο είναι εκτελεστή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Όταν το μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγομένου να εμφανιστεί στο δικαστήριο, υποβάλλεται αποδεικτικό επίδοσης της απόφασης.

(5) Κατά την εκτέλεση ο κλητήρας επιδίδει αντίγραφο της βεβαίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, καλώντας τον οφειλέτη να συμμορφωθεί οικειοθελώς. Η βεβαίωση συνοδεύεται από αντίγραφο της απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν αυτή δεν έχει επιδοθεί στον οφειλέτη.

(6) Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αίτηση άρνησης εκτέλεσης απόφασης σε προθεσμία ενός μήνα από την επίδοση. Όταν χρειάζεται να μεταφραστεί η απόφαση, η προθεσμία αναστέλλεται έως ότου παρασχεθεί στον οφειλέτη η μετάφραση.

(7) Και οι δύο διάδικοι μπορούν να ασκήσουν ένδικο μέσο κατά της προσαρμογής του μέτρου ή της διαταγής που αναφέρεται στο άρθρο 436.»

Για θέματα που αφορούν διαδικασίες εκτέλεσης οι οποίες δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες του Πέμπτου Μέρους «Διαδικασία Εκτέλεσης» του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Η αίτηση βάσει του άρθρου 36 παράγραφος 2 ή βάσει του άρθρου 45 παράγραφος 4 υποβάλλεται στο επαρχιακό δικαστήριο (Okrazhen sad) που έχει αρμοδιότητα στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του διαδίκου που αντιτάσσεται στην αίτηση ή, αν ο εν λόγω διάδικος δεν έχει μόνιμη κατοικία ούτε καταστατική έδρα στη Βουλγαρία, στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του διαδίκου που υπέβαλε την αίτηση. Αν ο διάδικος που υπέβαλε την αίτηση δεν έχει ούτε αυτός διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας στη Βουλγαρία, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο δημοτικό δικαστήριο της Σόφιας (άρθρο 622 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Η αίτηση βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 1 πρέπει να υποβάλλεται στο επαρχιακό δικαστήριο (Okrazhen sad) που έχει αρμοδιότητα στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του οφειλέτη ή στον τόπο εκτέλεσης (άρθρο 622β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Βουλγαρία, το εφετείο της Σόφιας («Софийски апелативен съд»). Η προσφυγή υποβάλλεται μέσω του επαρχιακού δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση που απορρίπτει την εκτέλεση ή την απόφαση ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης της αναγνώρισης

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Περαιτέρω ένδικα μέσα κατά αποφάσεων του Εφετείου της Σόφιας μπορούν να ασκηθούν ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (Varhoven kasatsionen sad) (άρθρο 623 παράγραφος 6 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

ά.α.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Τα βουλγαρικά δικαστήρια και άλλες αρχές έχουν διεθνή δικαιοδοσία όταν ο ενάγων ή ο αιτών είναι Βούλγαρος υπήκοος ή νομικό πρόσωπο καταχωρισμένο στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας (άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

ά.α.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

- Σύμβαση μεταξύ της Βουλγαρίας και του Βελγίου περί ορισμένων δικαστικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 2 Ιουλίου 1930,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956, και ισχύει ακόμη μεταξύ Βουλγαρίας και Σλοβενίας και μεταξύ Βουλγαρίας και Κροατίας,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 3 Δεκεμβρίου 1958,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961,

- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 25 Νοεμβρίου 1976,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983,
- Συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Μαΐου 1990,
- Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαΐου 1993,
- Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις και περί πράξεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 20 Οκτωβρίου 1967.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 25/03/2019